

L1 THE ORIGINALS 573 27 november 2016 Arnold Rypens

- Kirsten

1	Tower Of Song (Cohen)	Columbia
	LEONARD COHEN	DALET?

Dit zijn The Originals bij L1 Radio en in de nasleep van vorige aflevering, die met de beste teksten van onze kersverse Nobelprijs Literatuur winnaar, de vraag of er ooit misschien nog meer songschrijvers hiervoor in aanmerking komen. Het minste wat *wij* kunnen doen is ook dààr eens een shortlist van aan te leggen, met Leonard Cohen op kop die op zijn beurt eerder Hank Williams die eer zou gunnen, hoestend en proestend zo'n 100 verdiepingen *hoger* in de Tower Of Song.

2:56	2	You're Gonna Change (Or I'm Gonna Leave)	Polydor
		HANK WILLIAMS	4

You're Gonna Change (Or I'm Gonna Leave), een echtelijke ruzie waarop kan gedanst worden.

Als het van *Steve Earle* afhing dan was niet Hank of Leonard of Bob de grootste songschrijver maar *Townes* en hij zou dat vlak in Dylan's gezicht blijven durven herhalen.

3:06	3	Loretta (Van Zandt)	Normal
		TOWNES VAN ZANDT	3
	4	Political Science (Newman)	Reprise
		RANDY NEWMAN	DALET?

Political Science volgens zowel Donald Trump als Randy Newman, een songtekst als een speech op een verkiezingsrally van de eerste en nog een goeie ook! Om maar te stellen: ook Randy hoort thuis in ons rijtje *Nobelprijs Literatuur gegadigden* met zijn visionaire vignettes die het kiespubliek van Trump zo meedogenloos met de billen bloot zet (en het blijft een raadsel met hoeveel die toch zijn).

Staat er ergens gestipuleerd dat een genomineerde *Engelstalig* hoort te zijn? Neen toch. Binnen het *Franse* taalgebied kan een evenwaardige lijst worden

opgesteld en laten we streng zijn, een Brel-, Brassens-, Aznavour- en zelfs een Gainsbourg opzij schuiven voor de veel te jong gestorven ras-poëet *Boris Vian*. Die niet ouder is mogen worden dan Dylan in zijn protestsongjaren. Schreef er zelf ook en zelfs ronduit grappige. Dit is *zijn* equivalent van Dylan's *Masters Of War*: *Le Petit Commerce*.

3:05	5	Le Petit Commerce	(Garaguer/Vian)	Universal
		BORIS VIAN		10
3:35	6	Talking New Bob Dylan	(Wainwright)	Virgin
		LOUDON WAINWRIGHT III		9

Loudon Wainwright III *Talking New Bob Dylan*, geschreven toen Bob pas 50 was geworden; goed om dat om de 25 jaar nog eens terug te horen! Daarvoor de wapenhandelaar in Boris Vian als 'Le Petit Commerce'.
Kwestie van toch minstens ook één *Duitstalige liedjesschrijver* in ons lijstje met Nobelprijs Literatuur gegadigden te smokkelen: *Bert Brecht*. Dat die hem trouwens nooit gekregen heeft!

2:23	7	Morität (von Mackie Messer)	(Brecht/Weill)	Homocord
		HARALD PAULSEN		L54 24
3:21	8	Polkadots And Moonbeams	(Burke/Van Heusen)	Victor
		TOMMY DORSEY		L152 18

Na de *Morität von Mackie Messer* uit de 'Uraufführung' van Berthold Brechts *Drie Stuivers Opera* door Harald Paulsen in 1928, het orkest van Tommy Dorsey in 1940 met Frank Sinatra in *Polkadots And Moonbeams*, Frank's eerste top 20 notering ooit en door Bob Dylan gecoverd op zijn *tweede* Sinatra-tribute *Fallen Angels*. Zie dit niet zozeer als een tweede tribute aan *The Voice* dan wel als een tweede tribute aan de *songschrijvers* achter the Voice! Anders gesteld: een Nobelprijswinnaar Literatuur, zelfs al is dat 'maar' een songschrijver, zal toch wel weten hoe een goeie songtekst geschreven moet worden zeker!
Opnieuw het orkest van Tommy Dorsey.

3:16	9	Come Rain Or Come Shine	(Mercer/Arlen)	Capitol
		TOMMY DORSEY		L81 9

Sy Oliver zong in 1946 de oudste *Come Rain Or Come Shine* op plaat, de enige hit uit geflopte musical *St Louis Woman* en die dankzij ontelbare versies is deel beginnen uitmaken van *the Great American Songbook* waar Dylan zich dus wellustig aan laaft. Geschreven door ook onze favoriete Tin Pan Alley lyricist Johnny Mercer en beste bewijs dat niet Sinatra maar die songschrijvers *achter* Sinatra centraal staan is dat Dylan op die tweede verzameling ook *Skylark* zingt, een Johnny Mercer/Hoagy Carmichael compositie die (vreemd genoeg) *nooit* door Frank Sinatra is opgenomen.

3:12	10	Skylark	(Carmichael/Mercer)	OKeh
		GENE KRUPA		L135b 7
3:01	11	It Had To Be You	(Kahn/Jones)	Vocalion
		ISHAM JONES		L37 4

Vintage American Songbook stuff; *It Had To Be You* in de auteursversie van Isham Jones in 1924 na de oudste *Skylark* door Anita O'Day bij het orkest van Gene Krupa, ook twee titels waardig bevonden om door Bob Dylan gecoverd te worden, net als volgende twee titels trouwens. Te beginnen bij *Maybe You'll Be There* op tekst van ene *Sammy Gallop*, een misschien wat miskende lyricist behalve dan door Dylan want die Sammy is net als hem geboren in Duluth, Minnesota! Het orkest van Gordon Jenkins met Charles LaVere.

3:14	12	Maybe You'll Be There	(Bloom/Gallop)	Decca
		GORDON JENKINS		L152 8
2:53	13	Melancholy Mood	(Knight/Schumann)	Brunswick
		MARTHA RAYE		L152 9

Melancholy Mood, Martha Raye met het orkest van echtgenoot Dave Rose in 1939; Frank Sinatra zong het dat jaar (zonder succes) bij Harry James. Het zijn inderdaad niet altijd de meest *evidente* Sinatra-covers op Dylans *Fallen Angels* cd, ...wat de zoektocht naar de originelen dan juist weer interessant maakt! Dit is die van *Nevertheless (I'm In Love With You)*: Jack Denny & zijn orkest in '31.

3:04	14	Nevertheless	(Kalmer/Ruby)	Brunswick
		JACK DENNY		L152 13
2:52	15	All The Way	(Cahn/Van Heusen)	Capitol
		FRANK SINATRA		B15

